

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **H., a. s. K.**, zastúpeného JUDr. P., advokátom so sídlom v K., proti žalovaným: **1/ T., spol. s r. o., R., 2/ S., spol. s r. o., H., 3/ M., a. s., J., 4/ T., s. r. o., R., 5/ E., s. r. o., R.**, zastúpeného JUDr. R., advokátom so sídlom v K., **6/ C., spol. s r. o., F.**, žalovaní 2/, 3/, 4/ a 6/ zastúpení JUDr. M., advokátom so sídlom v K., **o zaplataenie 169 999,79 eur s príslušenstvom**, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 13. mája 2009, č. k. 31 Cb 87/2002-591, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2011, č. k. 2 Cob 211/2011-766, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 03. 12. 2011, č. k. 2 Cob/211-766 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 13. 05. 2009, č. k.

31 Cb/87/2002-591, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1 800 000,- Sk a 416 036,90 Sk s príslušenstvom z titulu neuhradenia postúpenej pohľadávky od spoločnosti E., s. r. o., na základe ručenia podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení, účinnom do 31. 12. 2001 /po spojení vecí uznesením zo dňa 06. 06. 2002, sp. zn. 31 Cb/87/2002/.

V odôvodnení konštatoval, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď s poukazom na ustanovenie § 106 Obchodného zákonníka, účinného od 01. 01. 2002 žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaní 2/ až 6/ za záväzky žalovaného 1/ neručia. V prejednávanom prípade právny vzťah zákonného ručenia vznikol pred 01. 01. 2002, nárok z tohto vzťahu voči žalovaným ako ručiteľom vznikol po zákonom predpokladaných podmienkach vzniku ručiteľského vzťahu, ktoré nastali dňa 11. 04. 2002, nárok z ručenia vznikol dňom 01. 04. 2002. S poukazom na ustanovenie § 768c Obchodného zákonníka sa nárok žalobcu uplatnený z titulu ručenia posudzuje podľa zákona platného po 01. 01. 2002, kedy už zo zákona, a to znenia § 106 ods. 1 Obchodného zákonníka, tzv. jednoosobové spoločnosti za svoje záväzky neručili, čo správne konštatoval aj súd prvého stupňa.

Na podnet žalobcu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky proti rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa mimoriadne dovolanie, ktoré podaním, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 2.5.2013 vzal späť s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV ÚS 603/2012-36 zo dňa 28. februára 2013, ktorým bol mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd /§ 10a ods. 3 O. s. p./ vzhľadom na uvedený dispozičný úkon generálneho prokurátora Slovenskej republiky preto v zmysle § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. konanie o mimoriadnom dovolaní zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. mája 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková